

Seme pripoveduje

Nekoč je živela bilka trave. Bila je velika, dokler je spomladi niso pokosili, potem je postala majhna. Zraven sebe je imela veliko bratcev in sestric. Imela je tudi mamo, očeta, strice, tete, bratrance, sestrične, babico in dedka.

Bilka trave je bila radovedna, zato se je hotela sprehoditi v gozd. Tam še nikoli ni bila in zanimalo jo je, kako je tam. Bratci in setrice si niso upali iti v gozd, ker jih je bilo strah. Zato so bilko trave klicali debilka namesto bilka. A bilo ji je vseeno, da so jo tako klicali, zato se je kar odpravila. Prečkala je njivo in to kmetu Potravniku ni bilo všeč. Zato jo je začel loviti in jo tudi ulovil. Spravil jo je v zabojo za predrzne bilke. Še vedno je hotela iti v gozd, zato je pobegnila iz zaboja. Kmet Potravnik je to videl in vzel puško, ki jo je imenoval potravniška šotgana za predrzne bilke. Bilka se je skrila za drevo, a je puška prestrelila drevo. Zato se ni mogla več skrivati tam. Nato je videla džip, se usedla za volan in začela preganjati Potravnika. Kmetu ni bilo jasno, kaj se dogaja. Bilka je potem kmeta spravila v zabojo za odšvrkane kmete Potravnike.

Nato je veselo nadaljevala pot v gozd. Ko je prispela tja, se ji je zdelo zelo lepo. Videla je, kako gozdar Motorkar in njegov bratranec Sekirar sekata drevesa. To se ji ni zdelo prav, zato je vanju začela metati storže. Bila sta jezna nanjo. Začela sta jo loviti. Nista tekla za njo, lovila sta jo z buldožerjem! Tako se je prestrašila, da se je med begom pokakala. Gozdarjema je to tako smrdelo, da tudi prezračevanje ni pomagalo. Buldožer se je ustavil in bilka si je oddahnila. Nato je zagledala psa. Pes pa se je kar polulal nanjo. Tako je zaudarjala, da jo je skoraj kap. Ko se je zbudila iz omedlevice je hitro stekla nazaj domov.

Ko je prišla domov, je povedala svojim sorodnikom, kaj vse je doživela. Nikoli več ni šla v gozd. A si ga je zapomnila, najverjetneje zato, ker še vedno smrdi po psu. Še naprej živi na travniku in uživa na njem.